

LEYSEN, Bert (eigenlijk Albert Julius), radio-journalist en televisiepionier (Balen-Neet 8 juni 1920 - Leuven 17 september 1959).

Leysen was al jong lid van de lokale leerlingenvbond Klokke Roeland en werd er later een der leiders van. Volgde humaniora in Mol, waar o.m. Ast Fonteyne invloed op hem had. Hij studeerde in Leuven Germaanse filologie, was er praeses van Germania en animator van een studenten-cabaret dat in diverse streken van het Vlaamse land optrad. In 1943 schreef hij zijn licentiaatsverhandeling over Hendrik Marsman.

Leysen was eerst werkzaam in het uitgeversbedrijf en toen leraar Engels. Werd in 1945 redacteur-reporter bij het Nationaal Instituut voor Radio-omroep (NIR), waar zijn reportages onmiddellijk opvielen door hun oorspronkelijkheid en hun eigen toon: zo maakte hij o.m. van De antenne zingt een groot nieuw amusementsprogramma. In 1947 werd hij hoofd van de gewestelijke zender Hasselt en maakte daar al gauw door zijn diverse initiatieven een hele provincie enthousiast voor de radio. In 1952 werd hij belast met de organisatie van de Vlaamse televisie-uitzendingen, die op 31 oktober 1953 voor 't eerst de ether ingingen. Van meet af aan was het zijn opzet een televisieprogramma op te bouwen dat op zijn minst op hetzelfde niveau zou staan als dat van de Waalse zender. Deze had van het begin af Parijs als ruggesteun, terwijl de Vlaamse zender in die eerste jaren weinig of geen beroep kon doen op de Nederlandse televisie, omdat de Vlamingen toen nog ietwat vreemd stonden tegenover de spreektaal van het Noorden. Bert Leysen heeft in die tijd met eigen mensen een vraagstuk, dat door velen als onmogelijk werd beschouwd, met brio doen slagen: hij heeft een eigen televisiebeleid ontworpen en gevoerd, een hele schaar medewerkers in zijn geest gevormd en talrijke talenten wakker geroepen. Zijn grootste verdienste was dat hij het eigen Vlaamse karakter juist wist te waarderen, verder met Europese normen werkte en, hierop steunend en wars van alle politieke bedoelingen, naar de hoogste kwaliteit streefde. Zijn grote voorbeeld was de degelijke vakbekwaamheid van de BBC, de zender die op hem zijn stempel had gedrukt en die hij de anderen als het ideaal voorstelde. Reeds in zijn Limburgse tijd had hij het enge provincialisme doorbroken en deze provincie cultureel uit haar isolement helpen verlossen. Op het ogenblik dat Vlaanderen de beschikking kreeg over de televisie als belangrijk

cultuurinstrument, was Bert Leysen er om dit medium, waaraan hij zich exclusief wijdde, tot een volwaardig instrument te maken.

In 1958 was hij directeur geworden van de Vlaamse televisie; het volgend jaar overleed hij te Leuven ten gevolge van een verkeersongeval.

LITERATUUR: J. Florquin, *Lied voor Bert*, in *Ten ruize van...*, I (1962; 1971, tweede uitgave); - *Gedenkboek Bert Leysen 1959-1969* (1969).

JOOS FLORQUIN